

ÂSİYE OLMAK

5

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Âsiye kadın konuşacağız. “Âsiye kadın bize firavunizm şartlarında bile Allah’a imanını güçlü tutabilen kadın mesajı veriyor.” dedik. Tahrim Sûresi’nde Rabb’imiz, hem Âsiye annemize, hem de Meryem annemize işaretler gönderiyor. “Tahrim Sûresi’nin tefsirini okuyalım, inceleyelim.” dedik. Okuduk, inceledik. Oradan zihnimize notlar aktardık.

Topluca Tahrim Sûresi’ni beraberce mütalaa edelim, özetleyelim. Bundan davetçi kadın olarak, Âsiye olmak isteyen kadın olarak ders çıkaracağız. Çok dersler çıkaracağız. Yalnız, asla unutmayacağınız bir soru sizlere sormak istiyorum.

Tahrim Sûresi’nin içeriğine geçmeden önce Meryem’i bir hatırlayınız. Rabb’imiz, bütün mü’min erkek ve kadınlara “Âsiye gibi ve Meryem gibi olun” diyor Tahrim Sûresi’nde.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا

İman edenlere de Allah örnek olarak Firavun’un karısını gösteriyor, İmran’ın kızı Meryem’i gösteriyor. Hiç şüphe yok ki ideal kadın, ideal mü’min, ideal davetçi, ideal, yani örnek alınabilecek Müslüman tipi Âsiye’dir, Meryem’dir. Bunu münakaşa etmeye gerek yok. Neden? Rabb’imizin sözü açık.

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا iman edenler için Allah örnek veriyor.

Rabb’imiz: “Kim iman edenlerin içinde kendisini örnek istiyor ise Âsiye ile Meryem’e baksın.” diyor. Bunu Tahrim Sûresi’nin 12. ayetinde çok iyi anladık. Bununla ilgili bir tereddüdümüz olamaz. Meryem ve Âsiye iyi kadın mıdır değil midir? İyi davetçi midir, değil midir diye soru sorsa bir insanın maazallah imanından şüphe ederiz. Neden? Çünkü Allah “örnektirler” diyor. Hâşa, Allah’ın “örnektir, iyidir” dediğini, Müslüman “olabilir” diyerek şüpheyle karşılayabilir mi? Dolayısı ile Âsiye ve Meryem isimlerine dikkat edelim ki sonra sûre-i celilenin bütününden anlam çıkartacağız.

Bizim örneğimiz olan Âsiye örneğini alalım. Teheccüt namazı kılmakta mı örnek oldu, tesettüründe mi örnek oldu, Kur’an mı okumuştü, çok mu zekât vermişti, çok mu meydanlarda kâfir öldürmüştü, cihat etmişti? Allah nesini örnek gösterdi bize? Mesela çok iyi bildiğiniz Rabiâtü-l Adeviyye denen kadını örnek gösterse idi Allah, buna anlam verirdik. Otuz sene, kırk sene evinde “Allah” deyip secde etmiş bir kadın. Hakikaten örnek.

Allah Nesibe denilen ensar kadını örnek gösterse canım kurban o örneğe. Neden? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz ne buyuruyor “Uhud’da gözüm nereye döndüyse, Nesibe’nin beni müdafaa ettiğini gördüm” diyor. “Nereye baktıysam Nesibe elinde kılıç pehlivanlık yapıyor.” O örnek gösterilir tabi. Âsiye’ye bakıyoruz ki; namaz yok, oruç yok. Sadece küfrün başı Firavun’a karşı direniş var. “Her Müslüman kadın böyle olmalı, namaz kılmamalı, tesettüre girmemeli, oruç tutmamalı ama ‘Firavun’u sevmiyorum’ demeli.” diyecek hâlimiz yok herhâlde. Ama şunu diyebiliriz: Allah’ın rızasını kazanmak ve Kur’an’da kıyamete kadar en güzel kadın davetçi örneği olmayı hak etmek için çok iş yapmak gerekmiyor. Çok ihlas gerekiyor, samimiyet gerekiyor.

Kalite, rakamla sayılacak, matematiksel hesap ile bilinecek işler üzerinden olacak olsaydı, herhâlde Âsiye bir numaralı kadın olamazdı. Neden olamazdı? Çünkü yaptığı bir iş yok. İçinde volkan gibi iman var , tesettür yok, peçeli değil. Firavun'un karısı ne kadar ise o kadar. O gece sabaha kadar namaz da kılmadı, Firavun ile beraberdi çünkü. Ne namazı kılıyorsun? Elinde tespih de yoktu. Yüreğinde iman vardı. Firavun'un ezemeyeceği kadar güçlü bir iman vardı. Allah'a davet için yola çıkmış bütün kadınlar ve erkekler Allah'ın iyi kulu olmak için çok iş yapmaktan önce yürekli olmak gerektiğini ondan anlamalıdır. Bu Âsiye üzerinden birinci muhasebemiz.

İkinci muhasebemize gelelim. Bu daha önemli. Allah Teâlâ'nın ikinci örneği kim? Meryem. Meryem kim? Zekeriya aleyhisselamın baldızının kızı. Yani Zekeriya aleyhisselamın hanımı, Meryem annemizin teyzesi. Zekeriya aleyhisselam kim? İsrailoğullarının peygamberi, Yahudilerin peygamberi. Dolayısı ile Meryem hangi toplumda doğdu? Yahudi toplumunda doğdu. Nerede doğdu? Kudüs şehrinde doğdu. Nerede büyüdü? Kundaktan sonraki günlerini Mescid-i Aksa'da. Bizim Mescid-i Aksa diye bildiğimiz, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in miraçgâhı olan mescitte büyüdü. Kim orada ona bakıcılık, dadılık yaptı? Zekeriya aleyhisselam. Zekeriya aleyhisselam kimdir? Allah'ın ismini saydığı yirmi beş tane peygamberden bir tanesidir.

Meryem bize övüldü. Allah Âsiye'yi övdüğünde, "örnektir" dediğinde baktık ki Âsiye'nin yaptığı bir iş yok. Yıllarca Firavun'un karısı olarak yaşadı. İki gün dik durdu, ikinci gün şehit oldu. Allah'ın iyi bir kulu olarak gitmek bir kenara, Ümmeti Muhammed'e kıyamet gününe kadar iyi Müslüman'ın örneği, şablonu olarak gösteriliyor. Onu öyle not etmiştik. Şimdi geliyoruz Meryem validemize aleyhisselam. Bu Meryem dinine hizmet mi etti? Mesela yüz bin kişinin imanına mı vesile oldu? Soruyoruz. Âsiye ibadet etmemişti diyoruz ama Meryem'de ibadet var. Mescid-i Aksa'ya onu Zekeriya aleyhisselam yerleştirdiğinden itibaren ibadet ile geçirdi günlerini. Tam anlamıyla ibadet etti. Namuslu, iffetli bir kadın... Erkek güvercin bile yanına yanaşmamış. Kerametler sahibi bir kadın. Peygamberlerin bile her birinin gösteremediği kadar büyük kerametler göstermiş bir kadın.

Meryem annemizin kıssası nedir? Meryem annemiz, Hanne isimli bir kadın yani Zekeriya aleyhisselamın baldızı dua ediyor. "Rabb'im" diyor. "Bu insanlığın hâli çok kötü, eğer bana bir erkek çocuk verir isen ben de onu senin dininin hizmetkârı yapacağım" diyor. Âl-i İmran Sûresi'nden okuyoruz bunu. -"Şu Kur'aya Bak" isimli yaptığımız derste bunu ayrıntılarıyla anlatıyoruz, mantığı üzerinde duruyoruz.- Ama ne yazık ki onun adağı, yerine gelecek şekilde erkek çocuk doğurmuyor, kız doğuruyor. Meryem doğdu. Meryem'in doğmasında olağanüstü bir durum yok ama anne "adağım yerine gelsin" diye çocuğunu götürüp Mescid-i Aksa'ya teslim etti. Mescid-i Aksa Allah'ın evi. Orada iyi bir şekilde yetiştiriliyor. Fakat Meryem kendisi abide bir kadın, elinde kerametler görülen bir kadın. Yaz aylarında kış meyvesi, kışın da yaz meyvesi yiyor. Melekler getirip koyuyorlar. Çok hoş bir manzara... Fakat bir gün Meryem hiçbir erkeğe elini değdirmediği hâlde çocuk doğuruyor. Nitekim Tahrim Sûresi'nin son ayetinde Allah Teâlâ buna işaret ediyor. Kur'an Meryem'in iffetli, namuslu bir kadın olduğunu ama İsa'yı doğurduğunu söylüyor.

Şimdi, tekrar başa dönelim. "İki kadını Allah örnek gösterdi" diyoruz. Erkeklerin de bayanların da öyle olması gereken iki örnek bunlar. Peki, biz davetçiler olarak bunları nasıl örnek alıyoruz? Müslüman olarak nasıl ideal alıyoruz? Hizmetlerini alalım diyoruz. Ama dur şimdi burada.

Meryem aleyhisselam uzun yıllar yaşamadı dünyada. Yani iki yüz senelik bir ömrü yok. İsa aleyhisselamı doğurdu. İsa aleyhisselam babasız doğunca, aslında Allah'a iman eden ve o zamanın Müslüman'ı olan Yahudiler büyük bir fitne ile karşılaştılar. Yahudiler için de en mübarek yer olan-

bizim için de öyle- Mescid-i Aksa'da büyümüş bir çocuk bu. Bebekken oraya koyuldu. Doğum yapacak on yedi, on sekiz yaşına gelinceye kadar yüzlerce haham, din adamı, âlim işte kim ise o zamanın Müslümanları onlar şahit ki bunun yanında hiç erkek görmediler. Gece de orada, gündüz de orada. Bunun yanına hiç kimse girmedi. Ama bu bir gün çocuk doğurdu.

Bu bir mucizeydi, büyük bir kerametti. Bunu Allah Teâlâ onların gözü önüne serdi. İsa aleyhisselamı doğurdu. İki günlük bebek olarak kundaktaydı İsa aleyhisselam. İnsanlar saldırdılar Meryem'e. "Yahu Meryem, senin baban namuslu adamdı. Sen niye böyle bir iş yaptın" dediler. Yani ne demek istiyorlar? "Yakışmadı sana, sen kötü bir şey yaptın herhâlde" Çaresiz kaldı zavallı Meryem, ne diyeceğini şaşırı. Yeni doğmuş olan İsa aleyhisselam dile geldi. Dedi ki "Ben Allah'ın kuluym, Allah beni peygamber yapacak" deyip konuştu. Gözleriyle bunu gördüler. Yani dün doğmuş çocuk bugün konuşuyor. Bir de "süt isterim, annem nerede" demiyor. "Ben peygamberim" diyor. "Anneme de iyilik yapmayı Allah emretti bana" diyor. Çok enteresan. Dese ki "mamam nerede, biberonumu verin." Konuşacaktı zaten ama iki günlük iken konuştu diyeceksin. Büyük laflar ediyor çocuk. "Anneme hizmet edeceğim ben" diyor. "Ben Allah'ın kuluym" diyor. Şimdi büyük bir kaos oldu. Zekeriya aleyhisselamı sıkıştırdılar. "Başımıza bela ettin bu kadını" diye. Annesi şaşırı, Meryem şaşırı.

Şimdi burada altı çizilecek bir noktaya gelelim. Rabb'imiz "Meryem sizin örneğinizdir" diyor. Şimdi Meryem validemiz, İsa aleyhisselamı doğurdu, başka bir iş yapmadı. Yapacak fırsat bulamadı, dünya başına çullandı. Rakamlara dikkat edin. Dünyada şu anda ne kadar Hıristiyan var? En az iki milyar. İki bin senedir de dünyada Hıristiyan var. İki buçuk üç milyar da o zamandan beri Hıristiyan vardı diyelim. Üç tane beş tane iyisini çıkartırsanız Hıristiyanlar, "İsa Allah'ın oğludur, hâşa Meryem de Allah'ın eşidir." diyorlar. Dedikleri için müşrik oluyorlar. Ve ebediyen cehennemde kalacaklar.

Meryem aleyhisselam sadece kaba rakamlar ile belki beş milyar insanın ebedi cehennemde kalmasının görünen nedenidir. Şu anki Hıristiyan dünya, Meryem'in yüzünden cehenneme girecekler. "Allah'ın karısıdır" dedikleri için hâşa telaffuzu, "diyorlar" denmesi bile çirkin bir söz. Ama cehennemin belki de büyük bölümünü Meryem yüzünden kâfir, müşrik olarak ölenler dolduracak. Fakat Allah, "Meryem iyi bir örnektir sizin için" diyor.

وَمَرْيَمَ الْبِنْتِ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ

Âsiye örnek, Firavun'un karısı. Ve İmran'ın kızı Meryem de sizin için örnek. Bir de Meryem'in ismini veriyor Allah Teâlâ. Meryem de örnek. Namusuna sahip o kadın. Kadınlığına üflediğimiz bir ruh ile çocuk doğuran kadın. Ve Rabb'inden gelen her şeye "Doğrudur Rabb'im dediği" diyen kadın. İbadet eden kadın...

Meryem, dış dünyaya şu kadar vaaz vererek, bu kadar eğitim hizmetleri yaparak, bu kadar cihatlar ederek bir hizmet listesi çıkartmadı. Tam aksine Meryem'in yüzünden milyarlarca insan cehenneme girecek. Bir milyar, iki milyar değil. Bugünkü dünyanın yarısına yakını Hıristiyan'dır. Bu yarıya yakın Hıristiyan nesil, Meryem'in üzerindeki bir olay yüzünden cehennemlik oluyorlar. Elbette Meryem'in suçu değil bu. Ama biz Meryem'i değerlendirirken, mesela Mus'ab bin Umeyr radiyallahu anhu değerlendirdiğimizde "Bugünkü ezanların sebebi" diyoruz. Şu kadar insanın iman etmesi. "Filancayı iman ettirdi, filanca Kur'an öğretti" diyoruz. Herhâlde bunların sevabı olarak da Mus'ab değerlidir diyoruz. Bugün yüz milyonlarca insan "Resûlullah" diye Yesrib'e gidiyor, Medine'ye gidiyor, Ravza-ı Mutahhara ziyareti yapıyor. "Bunlarda Mus'ab'ın parmağı var" diyoruz. "Ne büyük sevap

kazanıyor” diyoruz. Meryem de böyle bir şey yok. İnsanlığın büyük bölümü, Allah’ın onun üzerinde cereyan ettirdiği bir mucizesinden dolayı cehenneme girecek ve bir daha çıkamayacaklar. “İsa Allah’ın oğludur” diyen teslis akidesine inanan hiçbir Hıristiyan ebediyen cehennemden çıkamayacak. Sonsuza kadar cehennemde kalacak.

Burada donmuş olsa bile zihinlerimiz hareketleniyor ve diyoruz ki “Davetçi Âsiye kadın çok iyi sonuçlar elde etmek zorunda değildir. Onun yaptığı işler Allah’ın namusuna düşkün, Allah’ın sözlerini doğrulayan ve ibadet eden bir kadın olduğu sürece ortaya çıkan sonuçlar cehennemi dolduracak kadar büyük kapasiteli suçlar olsa bile onun ismi etrafında o mesul değildir. Mesul olmadığı gibi kıyamet günü cennette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in yanı başında keyif sürececek, onun yüzünden cehenneme girenler de cehennemde kaynayacaklar.”

En’am Sûresi’nde ayet ne diyor; “Ey İsa” kıyamet günündeki konuşmalardan Allah Teâlâ buyuruyor. “Sen mi insanlara dedin beni ve annemi ilâh edinin. Yani Meryem’i ilah edinin.” “Yok Ya Rabb’i, sen ne dediysen biz de onu söyledik” diyecekler cevap olarak. Dolayısı ile büyük bir fırtına kopacak, çok büyük bir muhakeme olacak kıyamet günü. Meryem’in yüzünden. Ama o Meryem, bana, size ve bütün Allah diyenlere örnek gösteriliyor. “Bunun gibi ol” diyor. Bu da ne demek? “Ne çok birikimli olman gerekiyor, Âsiye de olduğu gibi ibadet ehli olman gerekiyor, ne de Meryem de olduğu gibi iyi sonuçlar elde etmen şartı var. Meryem de bir sonuç yok ki. Hiçbir sonuç yok hem de. Bilakis ters sonuçlar var. Olumsuz sonuçlar var. Ama Meryem, örnek kadın.

Buradan kendimize büyük bir ders çıkartıyoruz. Bu ders bize diyor ki, “sen heyecanın ile yola çık, ilim, iş, vakıf, dernek arama. Tek başına yetersin sen”. Bir gün Müslüman olarak yaşa Âsiye gibi. Seni Allah kıyamete kadar yaşatsın. Âsiye’yi yaşattığı gibi. Toprağın üstünde bir gün yaşarsın, Kur’an seni kıyamete kadar anar.

Meryem, bir mucize olarak babasız doğan çocuğunun güzel günlerini de göremedi bu dünyada. Tam aksine oğlunun kovalanışını gördü. Nasıl, ne zaman öldüğünü bilmiyoruz Meryem’in ama herhâlde bin sene yaşamadı. Fakat Kur’an ineli bin dört yüz küsur sene oldu. Meryem teravih namazında, Ramazan mukabelesinde, kabirlerde okunan Kur’an’da, yüz binlerce çocuğun hafızlık yaptığı ayetlerde, Meryem camilerde, Meryem medreselerde, Meryem tefsir kitaplarında, Meryem hadis kitaplarında. Meryem, kadını ile erkeği ile bütün mü’minlerin gözünde tütüyor. Çünkü Rabb’inden gelen her şeye “evet” dedi. İbadete düştü ve iffetini yüzde yüz korudu.

Neredeyse bazı İslam âlimleri, “herhâlde Meryem peygamberdi” diyecek kadar çok yükseltilmiş. Bu iki kadının Tahrim Sûresi’ndeki anlatılışı ve Ümmeti Muhammed’e “Allahuekber” diyen herkese örnek gösterilişinden bu iki noktayı çıkartıyoruz. Evet, Meryem’de ibadet var. Âsiye’de ibadet yok. Âsiye’de sadakat var. İmandan taviz vermemek var. Ölüme razı olmak var ama küfre karşı, kâfire karşı yalalaklık yapmak yok. Meryem’de de sonuç ne olursa olsun, Allah’ın mucizesine teslim olmak var, kadere teslimiyet var. Onun etrafında milyarlarca insan cehenneme girmiş. Meryem’e zararı yok bunun. Zararı olmadığı gibi kârı da var belki de. Çünkü Allah Meryem’i ve oğlu İsa’yı hüccet olarak önlerine koyacak bütün insanların.

Pek çok insan, “Meryem’i tanıyor musun?” “Tanıyorduk.” “Hani Allah’ın eşi idi, doğurduğu da Allah’ın oğluydu” denecek. Cevap veremediği için cehenneme girecek. Bu Tahrim Sûresi’nin son iki ayetinden alıntılamanız gereken sonuçtu. Tahrim Sûresi’ni okuduk, tefsirini inceledik. Şimdi topluca

Tahrim Sûresi'ni bir kere daha hatırlayalım ve Tahrim Sûresi'nden Allah'a davet için yola çıkan Âsiyeleşmek isteyen her kadının topluca ne anlaması gerektiğini bir kere daha konuşalım.

Tahrim Sûresi adı üstünde 'haramlaştırma' kelimesinden alıyor bu ismi. Olay ne? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in hanımları ile ilgili ayetler ile başlıyor sûre. İki olay, ayette dikkatimizi çekiyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'e hanımlarından iki tanesi büyük ihtimalle rivayetler, Aişe ve Hafsa analarımızın olduğu söyleniyor. Bir tür tatlı bir tuzak kuruyorlar. "Ağzın çok kokuyor ya Resûlullah" diyorlar. Ama bunu başka bir hanımının yanında bulunuyor, oraya bir daha gidip yemek yemesin diye söyleyip tuzak kuruyorlar. O hanımı ona farklı bir çiçekten alınmış bir bal veriyordu. Resûlullah da o balı yemek için o hanımının yanına gidiyordu. Oraya gidince imrendiler onu, kıskandılar, kadınlık yaptılar, kumalık yaptılar. İsmi vermeyeyim ben bunun ne yaptılar. Ama anlaştılar diye "ben diyeyim ki, ağzın kokuyor ya Resûlullah" biraz sonra sana gelince sende deki "hakikaten ağzın kokuyor ya Resûlullah". İki kişi söyleyince belli ki hakikaten ağzı kokuyor zannetsin.

İnsandı, peygamberdi ama insandı. Sonra bu kadınlar da bu planı uygulayınca Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem "bunu bari başka kadınlara söyleme" diye ona tembihliyor. Ama öbür eve gitmeden ayet geliyor, her şey anlaşılıyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ayetler geliyor. "Niye sen böyle bal yemeyi yasaklıyorsun ki kendine, yani kadınları mı memnun etmeye çalışıyorsun." diye ayet ikaz ediyor. Ayet çok açık bir şekilde mü'minlerin Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellem evinde de sıkıntılar olduğunu, kadınların onu da rahat bırakmadıklarını ama Peygamber aleyhisselamın sabrettiğini, onlara delikanlı bir erkek gibi muamele yapmadığını, merhameti ile muamele ettiğini ayetlerden görüyoruz. Kendisine ceza veriyor, hanımlarına ceza vermiyor. Çok incelendiğinde bu çıkıyor ayetlerden.

Bu konu açılmışken de Tahrim Sûresi'nde Allah Teâlâ bize ailenin önemini gösteriyor. "Herkes, ailesini, çoluk çocuğunu cehennem ateşinden korusun" diyor. Sonra da tövbeye davet ediyor. "Ey iman edenler! Açık ve samimi bir şekilde Allah'a tövbe edin" diyor. Sûrenin başında Peygamber aleyhisselama kurulan bu tatlı aile tuzağı, aile içi tuzağı böyle bir dış tuzak gibi değil, böyle bir aile tuzağını kuranlara hitap ediyor tabii ayet. "Tövbe edin Allah'a" diyor. Ama usulü fıkıh kaidesidir. Ayet iniş sebebi ne olursa olsun, bütün Müslümanlar için geçerlidir o ayet. Ama peygamber aleyhisselamın bu şekilde üzerlerine

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا

"Çabuk tövbe edin, samimi bir tövbe edin, nasuh bir tövbe edin" diye tembih ediyor ayet. Sonra da çok zor bir örnek veriyor. "Lut'un ve Nuh'un karısı da üzmüşlerdi kocalarını" diyor. Kötü bir örnek veriyor. Yani kötünün örneğini veriyor.

Ne yazık ki sûrenin başında üzen iki kadına karşı iki kötü örnek daha veriliyor. Sonra da deminden beri konuştuğumuz iki mübarek kadın Âsiye ve Meryem örneği veriliyor. Sûrenin özeti bu. Şimdi bu sûrenin içinden sadece Âsiye'yi, Firavun'un karısı Âsiye'yi ve sadece Meryem'i çıkartırsak onlar anlaşılıyor. Ama bütününe baktığımızda Kur'an'ı Kerim'in iki sayfasına tekabül eden bu sûrenin topluca incelendiğinde karşımıza bu çıkıyor. Sûreden ne çıkıyor? Birincisi çok ince bir çizgi üzerinden Aişe ve Hafsa anamıza Âsiye ve Meryem'i gösteriyor Allah Teâlâ. "Kadın bu" diyor. "Örnek bu" diyor. "Çünkü siz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem hanımısınız, yaptığınız işe bakın. Firavun'un karısına bak Allah'a nasıl teslim oldu. Meryem'i görün birde.

Bu tabi ki bütün Müslümanlar olarak hepimiz için ders. Ama Aîşe anamız da bundan ders çıkardı kendisine. Hafsa anamız da bundan kendisine ders çıkardı şüphesiz. Çünkü sûreyi başından sonuna kadar okuduğunda Âîşe anamız, kime ne denildiğini çok iyi anladı. Bu onun anamız olması, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in biricik eşi olmasına dair bir değer düşüklüğü getirmedi. Bunu herkes bilsin. "Vay be" diyecek bir şey yok ortada. Çünkü bu olaydan uzun yıllar sonra değil, sadece iki sene sonra belki de Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem vefat edeceğini anlayınca "beni Aîşem ile baş başa bırakın" dedi. "Senin yanında ölmek istiyorum Aîşe" dedi. Demek ki böyle bir kırıklığı olmamış Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in. Çünkü Efendimiz fani dünyada karısı onu üzse ne olur, üzmesse ne olur diye düşünüyordu. Ama bu bütün mü'minlere ders olsun istedi.

Tahrim Sûresi'nin bu ayetlerini, şehidimiz Seyyid Kutup'un tefsirinde "cehennemden ailenizi koruyun" ile ilgili bölümünde çok güzel notlar var. "Her ev, inanç sisteminin kalelerinden biridir. Bu ev içinde öncelikle kadın gerekir. Kadın evini korumadıkça İslam ev sahibi olamaz, evi olmayan İslam, İslam'ın devletini kuramaz." diye özetleyebileceğimiz bir ayrıntı var. Oradan muhakkak okumanızı tavsiye ediyorum. Çünkü Seyyid Kutup'un bu sûrenin tefsirini yaparken ortaya koyduğu sözlerinden çok derin manalar çıkıyor. Özet olarak ben aynen aktarmıyorum. Özet olarak yani peygamber bile olsan hatta peygamberlerin sultanı Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem bile olsan, hanımın seni üzdü, yüzünü kızarttı, mahcup etti, endişe ettirdi ise sen huzurlu bir şekilde gelip mescitte namaz bile kılamazsın. Nitekim bu olay Efendimiz'i üzdü. Üzüldüğü için de canı sıkıntılı olarak Mescid-i Nebî'ye geldi. Hanımları ilk defa da yapmış değillerdi bunu. Ahzap günlerinde de böyle üzdüler onu. Bu yüzden "erkeklerin sekine buldukları ev, Ümmeti Muhammed'in Allah'a kulluk için yaşadığı İslam toplumdur." diyoruz biz.

Bunun için kadının evini kaleleşirmesi, sekine merkezi hâline getirmesi cihadıdır diyoruz. Bunun için bu kadın mücahidedir diyoruz. Bu seviyeyi yakalayamayan herhangi bir asrın Müslümanları kendi evlerinde kendi kuyularını kazarlar. Allah'a davet ile ilgili çıktığımız bu yolda biz insanlığı huzura davet ederken bir kadın olarak, Allah'a davet eden kadın olarak asıl davetten önce hazırlamamız gereken yuvamızı, kadın olarak bulunduğumuz konumu nasıl değerlendirmemiz gerektiğini de konuşmuş oluyoruz.

Demek ki Tahrim Sûresi'nden ailenin önemi ortaya çıkıyor. Ve aynı şekilde kadın öne çıkıyor. Seyyid Kutup'un mütalaasından bunu çok iyi bir şekilde inşallah göreceğiz. Ve bir hakikat daha ortaya çıkıyor. Bu olay, şu sözünü ettiğimiz "ağzın kokuyor senin" sözü, ashabı kiramdan yeni Müslüman olmuş, Medine'ye yeni hicret etmiş birisinin başına gelmiş bir olay değil. Bu olay âlemlerin efendisi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem başına geldi. Aslında olay, değil Kur'an'a, bir not defterine bile yazılacak bir olay değil. Karı-koca arasında espri yapılmış "ağzın kokuyor" denmiş, diğer kuması da "evet kokuyor" demiş. "O zaman ben bir daha o baldan yemeyeyim, ağzım kokuyor herhalde benim." demiş Peygamber Efendimiz. "Ben yemeyeceğim daha o baldan" demiş. Yani bir aile içinde, bir yerde, bir köyde konuşulunca unutulacak bir mesele. Yani bu bir düğünde bile konuşulacak kadar bir şey değil. Ama huzur dağıtan, stresli bir konu olduğu için Kur'an'a gündem olmuş. Sûre olmuş, sûre adı olmuş.

Çünkü bu, basit bir olay ama büyüklerin başına gelmiş. Resûlullah'a mü'minlerin peygamberi Muhammed aleyhisselama isabet etmiş bir olay. Bunun failleri de mü'minlerin anası Âîşe. Bundan anlaşılıyor ki, Allah'ın kulu insanın kadri kıymeti büyüdükçe, değeri büyüdükçe, başına gelen dertler,

kıracağı potlar da büyüyor. Yani eğer Aişe anamız sıradan bir kadın olsaydı, ashabın kadınlarından biri olsaydı, sadece Ebubekir'in kızı olsaydı bu Kur'an konusu olmayacaktı. Belki de ders olarak bize kıyamete kadar aktarılmayacaktı. Aktarılmadı da nitekim. Medine'de böyle nice olaylar olmuştur. Ama Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in evindesin sen. Saat başı belki de Cebrail'in gelip gittiği bir evdesin. Bütün kâinat yirmi dört saat o evi izliyor. Böyle bir evde "ağzın kokuyor" diyorsun. Bu neyi gösteriyor? İnsanın, yani Müslüman insanın değeri büyüdükçe imtihanı zorlaşıyor. Allah'a yaklaştıkça, güneşe yaklaşmış gibi daha çok yanıyorsun.

Eğer Müslümanlar, çok ibadet ettikçe, çok namaz kıldıkça sıkıntılarında çok çabuk kurtulacaklarını zannediyorlarsa bu Tahrim Sûresi'ni anlamamışlar demektir. O zaman bu Tahrim Sûresi'ni nereye koyacaksınız? Aile kuranlar, sadece düğünde hoca efendi çok iyi bir dua etti, Kur'an okundu diye bir daha o evde huzursuzluk olmayacağını, her şeyin çok temiz, huzurlu, bereketli devam edeceğini zannederlerse bu Tahrim Sûresi'ni nereye koyacağız o zaman? Dertsiz ev, cennette olacak inşallah. Ama bizim bu dünyadaki evlerimiz, evden çok çilehane gibi olacak. Çocuklarından, eşlerinden çileler çekecek insanlar. Maddi çile çekmezse, hastalık çilesi çekecek. Hiçbir çilesi yoksa asıl çekmesi gereken çile o zaten. Niye seni Allah dertsiz bıraktı? Şu en çok sevdiği Peygamber'in evindeki sıkıntılara bak, mübarek senin evin saray gibi hiçbir dert yok. Oturup iyi düşünmek gerekecek o zaman. Şikâyet yok. Ne hastalığa, ne sıkıntıya, ne ızdıraplara, ne hicrete, ne musluk patlamış evin altı su olmuş, camları kırılmış, kaloriferi yanmıyormuş. Dünya bu, çilehane zaten. Ev değil ki bu, beton yığını. Böyle ev mi olur be? Kafama düşecek diye korktuğum yere ev mi denir. Ev inşallah sıkıntıların göğsümüzden gittiği, her şeyin zevke dönüştüğü cennet diyarı olacak.

دار السَّلَام

Allah bizi oraya çağırıyor.

وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ

"Allah sizi selam yurduna çağırıyor." Selam yurdu için çalışır mü'min. Çilehane burası. On sene mi, elli sene mi kaderimizde ne yazılmış ise o çileyi çekmek zorundayız.

Bu ders nereden çıktı? Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in evindeki bir olaydan çıktı. Âsiye, Meryem durup dururken niye örnek gösterildi? Bu sorudan yola çıkarak Tahrim Sûresi'ni iyi anlamamız gerektiğini anladık. İnşallah sizler Allah'a davete kendisini kurban etmiş, bu uğurda ömrünün sonuna kadar çalışmaya karar vermiş kimseler olarak, hem bu Tahrim Sûresi'ni -on iki, on üç ayet kısa bir sûredir- Fatiha-i Şerîfe gibi ezberleyeceğiz. Ola ki Âsiye'nin ve Meryem'in isminden inen bereket, şefaate vesile olur, bize de bir canlılık ve huzur kaynağı olur diye. Hem de içinde gördüğümüz bu derin ahkâmı sık sık kullanacağız. Ve bir başka mesele de bu. Sûrenin içinde bu olayı anlattıktan sonra Allah ne buyuruyor.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

"Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi cehennem ateşinden koruyun. O ateş sadece insan ve taş yakacak. Taş ile tutuşturulacak ve sadece insanı yakacak." "La ilahe illallah"

أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

Ama onu Allah, kâfirler için hazırladı. Mü'minler için değil. Ne işiniz var sizin orada?

Buradan bir çıkış yapıyoruz. Diyoruz ki; demek ki Allah, aile ile ilgili şeyleri konuştuğu sûrede “ben cehennemi kâfirler için hazırladım, sizin ne işiniz var orada, girmeyin cehenneme” diyor ve bunu aile ile ilgili bir sûrede söylüyor. Demek ki ailesi, evi mü’minin cami gibi onu cehennemden koruyacak bir yerdir. Bu da bundan çıkıyor. Ve her hâlükarda Allah’ımız celle celaluhu tövbeyi emir buyuruyor. Bütün mü’minler tövbe etmek zorundadırlar. Nasuh tövbeyle ciddi, samimi tövbe etmemiz gerekiyor. Rabb’imiz tövbeyi anlatan ayetinde de asıl hedefi gösteriyor. “Kâfirlere ve münafıklara karşı cihat edin! Ey mü’minler!” Rabb’imiz: “Ey Peygamber! Böyle ufak tefek aile işlerine vakit harcamayın. Bu fitneleri geçin ve kâfirlere, münafıklara karşı muhakkak cihat edin.” buyuruyor.

Buradan biz tekrar toparlıyoruz ve diyoruz ki, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in ailesinde, evinde ortaya çıkmış bir olayı Kur’an ebedileştirdi. Çare yok Kur’an’dan silinmez bu. Ben Tahrim Sûresi’ni ezberlediğimde zannediyorum dört yaşında idim. 1965 yılının Ocak ayında zannediyorum bu sûreyi ezberlemiştım. Yani hafızlığı yapmaya başladığım tarih, babamın notlarında var. 1965 yılından beri kaç kere bu sûreyi okuduğumu bin, iki bin, beş bin hatırlamıyorum. Gerçi her seferinde Âsiye kim, Firavun’un karısı kim, İmran’ın kızı Meryem ne demek anlamadım. Ama bana Rabb’im belki on bin defa Âsiye dedirtti. Ebedileştirdi bunu. Ki ben çok Kur’an okuyan biri değilim. Allah’ın ne kulları var ki üç günde bir hatim ediyorlar. Her üç günde bir bu ayetleri dinliyorlar. Niye ebedileştirdi Allah onu? Ebedi bir ders olması gerekiyordu. Bundan dolayı.

Ama elbette Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in nur evinde böyle bir olayın olması -başta söylediğim gibi- onun hanımları olan analarımız Aişe radiyallahu anha, Hafsa radiyallahu anha veya diğerlerinin herhangi bir şekilde hâşa değerinin düşmesi ile ilgili değildir. Sevgili analarımız bize ders olsun diye buna katlandılar. Bize Allah, ailenin önemini anlatacaktı, evin ne demek olduğunu anlatacaktı. Bunu canlı örnekler olsun diye onların üzerinde yaptı. Aişe canı eşine “ağzın kokuyor” diyecek bir kadın değildi. Öyle bir evden gelmedi, şımarık bir kadın değildi. Ama kaderde Allah kıyamete kadar anlaması zor nesillerin bile anlayacağı canlı bir ders vermeyi murat etti. Bunun için de Aişe’yi, Hafsa’yı seçti.

Hiçbir şekilde onlar değer kaybetmediler. Kaybetselerdi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem onları cezalandırırdı. Bu olay kapandı, bize ders oldu. Allah’a davet eden mü’minler olarak biz, Rabb’imizin adını yaşatmak isteyen yüceltmek isteyenler, Kur’an’ımız ile yaşayan mü’minler olmak için uğraşanlar olarak bu örneği unutmuyoruz. Evet, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in bütün hanımları böyle değildi. Onu hiç üzmeyen Hatice’si de vardı. Herhâlükarda biz Hatice’sini de diğer hanımlarını da tamamını anamız gördük. Onlara doğruları ile eğrileri ile anamız deriz, başımızın üstünde tutarız. Biz sadece bu olaylardan dersimizi çıkartırız. Onlara karşı edebimizde milyonda bir bile tavize yanaşmayız. Bizi ilgilendirmez. Allah, peygamberi, Aişe ve Hafsa. Bize ne. Dördü arasında olmuş bitmiş bir olay bu. Allah hükmünü vermiş, onlara örneğini göstermiş. “Bakın, bakın Âsiye nasıl bir kadındı” diyor. “Meryem’e bakın bir de, ne kadar güzel kadın” diyor. Bize ne. Biz Âsiye olmak için kendi dersimizi çıkartır, erkek-kadın Meryem olmak için Rabb’imizin Şeriat’ına hizmet etmek için uğraşırız. Gerisini de Rabb’imize bırakırız.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammed ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn
Vel’hamdülillahi Rabb’il âlemin.